

بسم الله الرحمن الرحيم

هغه بدلون چې پاکستان اړتيا ورته لري؛ نوي سياست او د الله سبحانه وتعالی د وحي پر بنسټ نوي دولت، يعني د نبوت پر منهج خلافت دی

په وروستيو څو کلونو کې د اقتصادي ستونزو له امله د پاکستان د مسلمانانو کړاوونه څو چنده زيات شوي. د دې ترڅنګ په ياده موده کې په پاکستان کې سياسي ګډوډي، بې ثباتي او د حکومت ناکامي هم زياته شوې ده. دولت او ادارې يې د ولس د ستونزو د حل په برخه کې لټې بې پروا او بې علاقې دي او دغه چاره د ولس د بدبختيو د لازياتېدلو لامل ګرځېدلې ده.

د پاکستان د ننني سياسي فلجوالي او بې ثباتي لامل د هغه ناکام سياست مستقيمه پايله ده، چې واکمنه سياسي طبقه يې پلي کوي. له غربي مفکورې څخه په اغېزمنتيا د پاکستان تحريک انصاف، مسلم ليگ - نواز، د پاکستان د خلکو ګوند او نورو سياسي ګوندونو سياست پر دې راڅرخي چې په هره بيه چې وي، واک ترلاسه کړي او همدارنګه د واکمنو سياستوالو، جنرالانو او قضايه قوې ګټې خوندي کړي. د ملکي برترۍ، د قانون حاکميت او د ولس حاکميت تر شعارونو لاندې په دغه سياست کې سياستوال، جنرالان او قاضيان د خپل واک د زياتولو او د خپل ځان لپاره له مناسبو سرچينو څخه د خپلې برخې د ترلاسه کولو لپاره په مبارزه بوخت دي. دا د معاملي کولو سياست دی، چې يوازې غربي ګټو او نړيوالو بنسټونو ته خدمت کوي، داسې قوانين تصويبوي چې د جنرالانو، سياستوالو او قاضيانو لپاره د واک مودې غځوي او سياسي ګوندونو، سياسي وفادارانو او د هغوی تمويل کونکو ته انعام ورکول تنظيموي. د اوسني سياست - چې يوازې د واک په لټه کې دی - له بشپړ ردولو او د اسلام پر بنسټ د نوي سياست له پلي کولو پرته، بل هېڅ شی د پاکستان د مسلمانانو روانه بدبختي او بدمرغي پای ته نه شي رسولی.

پاکستان يوه داسې نوي سياست ته اړتيا لري چې د خلکو د چارو پر تنظيمولو تمرکز وکړي. هغه سياست چې د اسلامي شريعت په پلي کېدلو ولاړ وي، حاکمان د قران او نبوي سنتو څخه اخيستل شوي احکام پلي کوي او امت د اسلام په پلي کولو کې د غفلت له امله حاکم محاسبه کوي. داسې سياست چې د اسلامي شريعت له مخې د امت ګټې په پام کې نيسي او امت د اشغالګرو کفارو له دسيسو او پلانونو څخه ژغوري. داسې سياست چې د امت د اقتصادي سرچينو پر يووالي متمرکز وي او د ټولو مسلمانانو لپاره يې مصرفوي. يو داسې نوي سياست چې غواړي د اشغال شوي فلسطين او کشمير د ازادولو لپاره د امت پوځي ځواک سره يو کړي. داسې سياست چې ټولې نړۍ ته د اسلام پر پيغام رسولو تمرکز وکړي. داسې سياست چې واکمنان يې د امت غمخوار ساتونکي وي.

رسول الله صلی علیه وسلم فرمايلي دي:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْأَمِيرُ رَاعٍ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ زَوْجِهَا وَوَلَدِهِ، فَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

ژباړه: «تاسو ټول ساتونکي او د خپل رعیت مسول یاست. حاکم ساتونکی دی او سړی د خپلې کورنۍ ساتونکی دی. ښځه ساتونکې ده او د خپل میره د کور او د هغې د اولادونو مسوله ده او په دې توګه تاسو ټول ساتونکي یئ او د خپل رعیت مسول یئ.» (بخاري)

د نوي سیاست ترڅنګ پاکستان یوه نوي دولت ته اړتیا لري. د غربي سیاسي حکومتولۍ (ډیموکراسۍ) په پلي کولو سره اوسنی دولت سیاستوالو ته اجازه ورکوي، چې یوازې د خپلو ګټو او خپلو غربي بادرانو د ګټو د خوندي کولو لپاره قوانین جوړ کړي. پیاوړې سوداګریزې ګټې د قانون جوړونې پر پروسه او دولتي ادارو باندې اغیزه کوي، ترڅو داسې قوانین او پالیسۍ تصویب کړي چې کپیټلیسټانو ته سبسایډي ورکوي. د درې اړخیزه فدرالي دولت جوړښت پرېکړه کول او پالیسي جوړول فلجوي. سوبې او ځایي حکومتونه چې د بېلابېلو سیاسي ګوندونو لخوا اداره کېږي، د یو بل او د فدرالي حکومت د کمزوري کولو هڅې کوي. د واک دغه ویش هم د حکومت په ټولو برخو کې واکمنانو ته اجازه ورکوي چې د امت د چارو د څارنې له مسولیت څخه ځان خلاص کړي.

د سند د سېلاب خپلو کېدو لپاره د پنجاب سرچینې نه ورکول کېږي او فدرالي حکومت د سند، بلوچستان او خیبر پښتونخوا له سېلاب خپلو کېدو سره ځکه مرسته نه کوي، چې واکمن مسلم لیګ-نواز ګوند دوی ته د خپلو اصلي رایه ورکوونکو په سترګه نه ګوري. په هرو پنځو کلونو کې کېدونکو ټولټاکنو او د حکومتونو او مقننه اسمبلی د منحلولو حق، په پاکستان کې د دوامداره سیاسي بی ثباتۍ لامل ګرځېدلی او دولت یې فلج کړی. له بهرني اړخه د پاکستان دولت تل د بهرنیو قدرتونو او نړیوالو مالي موسسو پر پورونو تکیه کوي. دغې چارې د پاکستان حکومت له ستونزمنو اقتصادي او سیاسي شرایطو سره مخ کړی او د پاکستان اقتصادي او بهرنۍ پالیسي یې د بهرنیو قدرتونو تابع کړې ده.

په نوي دولت، د نبوت پر منهج دوهم راشده خلافت، کې امت د ټول ژوند لپاره خلیفه ټاکي او په دې شرط به ورسره بیعت کوي چې خلیفه به د امت د اطاعت په بدل کې اسلامي شریعت پلي کوي او جهاد به کوي. خلیفه هغه وخت له خلافت څخه لرې کېږي چې ښکاره یا بواح کفر پلي کړي. دا چاره د سیاسي ثبات لامل ګرځي او خلیفه ته وخت ورکوي چې د امت د وضعیت ښه کولو لپاره اوږد مهاله پالیسي جوړې کړي. خلیفه د ولایتونو والیان او د ښارونو عاملین ټاکي. دوی خلیفه ته راپور ورکوي او خلیفه د دوی د کړنو په اړه امت ته ځواب ویونکی دی. خلافت د خپلو اتباعو حقونه د نژاد، توکم او سیاسي واک په بنسټ نه، بلکې د اسلامي شریعت پر بنسټ تضمینوي. خلیفه قانون نه شي جوړولی. هغه د اسلامي شریعت پابند دی او باید له قرآن او نبوي سنتو څخه اخیستل شوي قوانین پلي کړي. اسلام، مسلمانان د کفر واک او قدرت ته له تسلیمېدو منع کوي. د خلافت دولت اجازه نه لري چې د هغو نړیوالو سیاسي او مالي بنسټونو برخه شي چې په هغو کې کفار پر مسلمانانو برلاسي وي. اسلام، مسلمانان د جنگ په چارو کې له کفارو څخه له مرستې اخیستو په کلکه منع کړي دي. په دې توګه د دوهم راشده خلافت نوی دولت به پر مور باندې د وحی پر بنسټ حکومت کوي او د الله سبحانه و تعالی له خوا په قرآن او نبوي سنتو کې نازل شوي قوانین او تګلارې به پلي کوي. الله سبحانه و تعالی فرمایي:

وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

ژباړه: «د خلکو ترمنځ د الله سبحانه و تعالی له لوري په نازل شوو احکامو قضاوت وکړه او د دوی د هیلو (هوا نفس) پیروي مه کوه. تقوا وکړه، داسې نه چې دوی د بعضې هغه څه په اړه چې الله سبحانه و تعالی پر تا نازل کړي دي، په فتنه کې واچوي» [مائده: ۴۹]

خلافت د اسلام سیاسي جوړښت دی. امت ته د دې اجازه نشته چې له دریو ورځو او دریو شپو زیات وخت یې خلیفه تېر کړي. پر مسلمانانو لازمه ده چې خلیفه وټاکي، له هغه سره د اطاعت بیعت وکړي او د اسلامي شریعت په پلي کولو او ټولې نړۍ ته د اسلام د پیغام د رسولو لپاره جهاد کې د خلیفه مرسته وکړي. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

«كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْتُرُونَ. قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ فُوا بَبِيعَةَ الْأَوَّلِ فَأَلَّوْا، أَعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرَّ عَاهُمْ»

ژباړه: «پر بني اسرائيلو باندې پیغمبرانو سیاست کاوه، کله به چې یو پیغمبر مړ شو نو بل به یې پر ځای راغی. له ما وروسته به بل نبي نه وي، خو خلفاء به وي چې شمېر به یې زیات وي. «خلکو وپوښتل: یا رسول الله! مور ته څه حکم کوي؟ هغه وفرمایي: د هغه چا اطاعت وکړئ چې لومړی بیعت ورسره وشي. د دوی حقونه ادا کړئ، ځکه چې الله سبحانه و تعالی به له دوی څخه د دوی د سرپرستی په اړه پوښتنه وکړي.»

ای د پاکستان د وسله والو ځواکونو افسرانو!

رسول الله صلی الله علیه وسلم د رب العالمین د وحی پر بنسټ بشریت ته یو نوی لید وړاندې کړ. هغه صلی علیه وسلم داسې نوی سیاست، نوی دولت او نوی ټولنه رامنځته کړل، چې د ټولې نړۍ لپاره یې د رڼا څراغ روښانه کړ. له رسول الله صلی علیه وسلم سره د هغه په ماموریت کې د انصارو رضی الله عنهم مبارکو کسانو په پوځي قوت سره مرسته وکړه او د لومړي اسلامي دولت د جوړولو لپاره یې خپل ځواک د نصرت په ورکړه کې وکاروه.

دغه شرعي مسؤلیت نن ورځ ستاسو پر اوږو دی. د اسلامي نړۍ لپاره د نوي لید د وړاندې کولو لپاره خپل مادي ملاتړ (نصرت) ورکړئ. د نبوت پر منهج د دوهم راشده خلافت د تاسیس لپاره د نصرت عهد وکړئ او له دې لارې د خپل رب رضا او په دنیا او اخرت کې بریالیتوب ترلاسه کړئ.

حزب التحریر – ولایه پاکستان

۱۴۴۴ هـ . ق، د جمادي الاول ۲۹مه

۲۰۲۲م کال، د ډسمبر ۲۳مه

